บทที่ 1
บทนำ

ภูมิหลัง

หลักการจัดระเบียบการบริหารประเทศ นิยมแบ่งเป็น 3 ส่วนหลัก คือ หลักการรวมอำนาจการ (Centralization) หลักการแบ่งอำนาจ (Separation) และหลักการกระจายอำนาจ (Decentralization) หลักการรวมอำนาจ หมายถึง หลักการจัดระเบียบบริหารราชการแผ่นดินโดยรวมอำนาจในการบริหารไว้ส่วนกลางอันได้แก่ กระทรวง ทบวง กรม หรือทบวงการเมืองต่าง ๆ ของรัฐ และมีเจ้าหน้าที่ของหน่วยบริหารราชการส่วนกลางขึ้นตรงต่อกันตามระดับชั้นของการบังคับบัญชา และเป็นผู้ดำเนินการบริหารทั่วราชอาณาจักร ลักษณะสำคัญคือ มีการรวมกำลังทหาร และการรวมกำลังตำรวจให้ขึ้นตรงต่อส่วนกลางเพื่อให้การบังคับบัญชาเป็นไปอย่างเด็ดขาดและทันท่วงที มีการรวมอำนาจวินิจฉัยสั่งการไว้ในส่วนกลาง รวมถึงการมีระบบของลำดับชั้นของการบังคับบัญชา

ส่วนหลักการแบ่งอำนาจการบริหารนั้นเป็นหลักการที่การบริหารราชการส่วนกลางได้แบ่งอำนาจการวินิจฉัยและสั่งการบางส่วนไปให้ราชการส่วนภูมิภาค โดยมีอำนาจในการใช้ดุลยพินิจตัดสินใจในการแก้ปัญหาตลอดจนริเริ่มด้านนโยบายในกรอบของรัฐที่วางไว้ เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติได้รับการแต่งตั้งไปจากส่วนกลาง ไปประจำตามเขตการปกครอง เช่น จังหวัด อำเภอ โดยได้รับงบประมาณจากส่วนกลาง และการบริหารภายใต้นโยบายและวัตถุประสงค์ของรัฐบาล สุดท้าย คือหลักการกระจายอำนาจการบริหาร เป็นการที่รัฐได้มอบอำนาจปกครองบางส่วนให้แก่องค์กรอื่นที่ไม่เป็นส่วนหนึ่งของหน่วยงานบริหารราชการส่วนกลาง ให้ไปจัดทำบริการสาธารณะบางอย่างโดยมีอิสระตามสมควร เป็นการมอบอำนาจให้ทั้งในด้านการเมือง การบริหาร เป็นเรื่องของท้องถิ่นที่มีอำนาจจะกำหนดนโยบายและควบคุมการปฏิบัติให้เป็นไปตามนโยบายของท้องถิ่นรวมถึงอำนาจในการจัดเก็บรายได้ตามที่รัฐอนุญาต เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินการต่างๆ (โกวิทย์ พวงงาม.2550 : 35-38)

การกระจายอำนาจการบริหารเป็นการดำเนินกิจการสาธารณะบางเรื่องจากรัฐหรือองค์กรกลางไปให้องค์กรชุมชนซึ่งตั้งอยู่ในท้องถิ่นต่างๆของรัฐ ทั้งนี้เพื่อสนองตอบความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น องค์กรดังกล่าวต้องเป็นนิติบุคคลจึงสามารถดำเนินกิจการต่างๆได้โดยอิสระภายใต้กฎหมายที่รัฐบาลกลางกำหนด การกระจายอำนาจการบริหารของไทยปัจจุบันอยู่ในรูปขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 5 รูปแบบ ได้แก่ (โกวิทย์ พวงงาม.

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

2550 : 40-42) องค์การบริหารส่วนจังหวัดหรือ อบจ. เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. แก้ไขเพิ่มเติม(ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2546 โดยมีฐานะเป็นนิติบุคคล มีเขตพื้นที่รับผิดชอบครอบคลุมทั้งจังหวัด โครงสร้างของอบจ.ประกอบด้วยฝ่ายบริหารมาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชน ได้แก่ นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด และฝ่ายสภา ได้แก่ สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติ เทศบาล พ.ศ.2496 และพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงฐานะของสุขาภิบาลเป็นเทศบาล พ.ศ. 2542 รวมถึงแก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับที่ 12 พ.ศ. 2546 โดยให้เทศบาลมีฐานะเป็นนิติบุคคล แบ่งเป็น 3 ประเภทคือ เทศบาลนคร เทศบาลเมือง และเทศบาลตำบล โครงสร้างของเทศบาลประกอบด้วยฝ่ายบริหาร ได้แก่ นายกเทศมนตรีและรองนายกเทศมนตรี นายกเทศมนตรีมาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชน และฝ่ายนิติบัญญัติ ได้แก่ สมาชิกสภาเทศบาล มาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชนเช่นเดียวกัน องค์การบริหารส่วนตำบล หรือ อบต. เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 และแก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับที่ 5 พ.ศ. 2546 โดยให้องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นนิติบุคคล แบ่งเป็น 3 ขนาดได้แก่ ขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ โดยใช้เกณฑ์รายได้ที่องค์การบริหารส่วนตำบลจัดเก็บ โครงสร้างขององค์การบริหารส่วนตำบลประกอบด้วยนายกองค์การบริหารส่วนตำบลมาจากการเลือกตั้งของประชาชนโดยตรง และฝ่ายนิติบัญญัติ ได้แก่ สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล มาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชน เช่นกัน นอกจากนั้นยังมีการปกครองท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ ได้แก่ กรุงเทพมหานคร หรือ กทม. ซึ่งเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปพิเศษเนื่องจากเป็นเมืองหลวง จัดตั้งตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารกรุงเทพมหานคร พ.ศ.2528 มีฐานะเป็นนิติบุคคล โครงสร้างของกรุงเทพมหานครประกอบด้วยผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครได้รับการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชน และฝ่ายนิติบัญญัติ ได้แก่ สมาชิกสภากรุงเทพมหานครมาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชนเช่นกัน เมืองพัทยา ซึ่งเป็นองค์กรปกครองท้องถิ่นรูปพิเศษ เนื่องจากมีลักษณะเป็นเมืองท่องเที่ยว ตั้งตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารเมืองพัทยา พ.ศ. 2542 ฐานะเท่าเทศบาลนคร มีฐานะเป็นนิติบุคคล โครงสร้างของเมืองพัทยาประกอบด้วยฝ่ายบริหารได้แก่นายกเมืองพัทยามาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชน และฝ่ายนิติบัญญัติได้แก่สมาชิกสภาเมืองพัทยา มาจากการเลือกตั้งของประชาชนเช่นเดียวกัน

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ต่อมาในปี พ.ศ. 2535 รัฐบาลภายใต้การนำของ นายชวน หลีกภัย นายกรัฐมนตรี ได้กำหนดนโยบายด้านการปกครองท้องถิ่นที่ส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระดับตำบลเป็นนิติบุคคล เพื่อให้มีความคล่องตัว และร่วมกันแก้ไขปัญหาของประชาชนในตำบลได้อย่างมีประสิทธิภาพ กระทรวงมหาดไทยจึงได้เสนอร่างพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบลต่อรัฐสภา และเมื่อรัฐสภาได้มีมติผ่านร่างกฎหมายดังกล่าวและประกาศใช้เป็น พระราชบัญญัติภาตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 กฎหมายฉบับดังกล่าวมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 2 มีนาคม 2538 เป็นต้นมา ทำให้มีการยกเลิกสภาตำบลตามประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ 326 ทั้งหมดทั่วประเทศ แต่ให้บรรดาคณะกรรมการสภาตำบลที่มีอยู่ก่อนกฎหมายฉบับนี้ใช้บังคับอยู่ในตำแหน่งต่อไปจนกว่าจะพ้นจากตำแหน่งตามตามของประกาศปฏิวัติฉบับที่ 326 และให้กระทรวงมหาดไทยยกฐานะสภาตำบลดังกล่าวขึ้นเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล (ชูวงศ์ ฉายบุตร. 2539 :145)

การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นกับสภาตำบลเมื่อได้รับการยกฐานะเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลตามกฎหมายแล้ว จำเป็นต้องดำเนินการตามกฎหมายและ จำเป็นต้องดำเนินการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลจากราษฎรในแต่ละหมู่บ้านในตำบลนั้นหมู่บ้านละสองคน และกำหนดให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีนายกองค์การบริหารส่วนตำบลคนหนึ่งซึ่งมาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชนตามมาตรา 45 และมาตรา 85 แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 แก้ไขเพิ่มเติมถึง ฉบับที่ 5 พ.ศ. 2546 เพื่อเข้าไปทำหน้าที่บริหารในองค์การบริหารส่วนตำบล โดยให้นายอำเภอเป็นผู้ดำเนินการตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาตำบลและสมาชิกสภาตำบล พ.ศ. 2538 ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลที่ต้องการให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นของตน องค์การบริหารส่วนตำบลจึงเป็นรูปแบบหนึ่ง ที่มีคณะผู้บริหารองค์กรปกครองท้องถิ่นมาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชนในท้องถิ่นเอง ตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่นและมีองค์กรสภาท้องถิ่น มีเขตพื้นที่ในการบริหารและความรับผิดชอบตามหน้าที่กำหนดไว้ให้ มีสภานิติบุคคลเพื่อผลสมบูรณ์ในการดำเนินการก่อนิติกรรม มีรายได้ มีอำนาจในการจัดทำงบประมาณและความรับผิดชอบในการปกครองตนเอง โดยมีรัฐบาลที่คอยกำกับดูแลระดับนโยบายทั่วไปภายใต้กฎหมาย ระเบียบ คำสั่งของรัฐบาลกลาง ตามหลักการกระจายอำนาจ (จรัส สุวรรณมาลา. 2542 : 12)

องค์การบริหารส่วนตำบลมีหน้าที่ดำเนินงานทั้งในด้านการพัฒนาตำบลและภารกิจที่องค์การบริหารส่วนตำบลต้องทำภายใต้ข้อกำหนดของกฎหมาย กล่าวคือ มาตรา 66 แห่ง

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
PIBULSONGKRAM RAJABHAT UNIVERSITY

พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2546 กำหนดให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาตำบลทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และ มาตรา 67 กำหนดให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีหน้าที่ต้องทำ 9 ประการ ได้แก่ จัดให้มีการบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก รักษาความสะอาดของถนนทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะรวมทั้งกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล ป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ ป้องกันและบรรเทาสาธารภัย ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ส่งเสริมพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ คุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ทางราชการมอบหมาย โดยจัดสรรงบประมาณหรือบุคลากรให้ตามความจำเป็นและสมควร

การดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ผ่านมาภายหลังจากที่ได้มีการจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นระยะเวลากว่า 10 ปี ที่รัฐบาลได้กำหนดนโยบายให้มีองค์การบริหารส่วนตำบล โดยเฉพาะอย่างยิ่งการดำเนินการด้านพัฒนาตำบล ซึ่งหมายถึง การพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม บางครั้งในการดำเนินงานนั้นมีทั้งปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงาน ความไม่พร้อมของประชาชนและรายได้ของท้องถิ่น โดยเฉพาะสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลและคณะกรรมการหมู่บ้านที่มีอยู่ทุกหมู่บ้านและเป็นตัวแทนของประชาชน มีความไม่เข้าใจต่อขั้นตอน ระเบียบ กฎหมาย และโดยเฉพาะอย่างยิ่งความไม่เข้าใจบทบาทการดำเนินงานตามหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งถือเป็นปัญหาที่สำคัญอย่างยิ่งในการดำเนินงาน หากสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลและคณะกรรมการหมู่บ้านมีความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่กำลังดำเนินการ ก็จะทำให้การดำเนินงานนั้นสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ทำให้การดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบรรลุต่อนโยบายการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น

อย่างไรก็ตาม การดำเนินงานด้านต่างๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบล ยังมีปัญหาบางประการ หน่วยงานที่สำคัญคือ สถาบันดำรงราชานุภาพ สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย (2539 : 20-22) อ้างถึงใน วรุตม์ เจติย์ภัทรนาท. 2542: 40) ได้ศึกษา บทบาทและความสัมพันธ์ของส่วนราชการในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลพบว่าทั้งประชาชนและข้าราชการที่ปฏิบัติหน้าที่ยังไม่เข้าใจในรายละเอียดซึ่งมีผลทำให้การดำเนินกิจกรรมต่างๆ เช่น การประสานงาน การช่วยเหลือสนับสนุนและความเกี่ยวเนื่องในการปฏิบัติหน้าที่เกิดปัญหาขัดข้อง และโกวิทย์ พวงงาม (2548 :257) ได้สรุปวิเคราะห์ปัญหาและการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

พบว่า อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่กำหนดไว้ไม่ชัดเจน ไม่คำนึงถึงฐานะการคลังและขีดความสามารถทางการดำเนินงาน รวมถึงทักษะด้านเทคนิคต่างๆ ทำให้องค์การบริหารส่วนตำบลจำนวนมากที่มีรายได้น้อยและขาดความรู้ทางเทคนิคไม่สามารถดำเนินกิจการสาธารณะตามอำนาจหน้าที่ได้ ส่งผลต่อความเชื่อมั่นและความศรัทธาของประชาชนต่อองค์การบริหารส่วนตำบลตลอด ทั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลและผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลยังไม่เข้าใจในบทบาทอำนาจหน้าที่ รวมถึงการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่นั้นๆ ว่าจะดำเนินการได้อย่างไร หรืออาจกล่าวได้ว่าองค์การบริหารส่วนตำบล ยังขาดทักษะในการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ ขาดคู่มือที่จะแนะนำการทำงานตามอำนาจหน้าที่ที่เป็นรูปธรรมเข้าใจง่าย และปฏิบัติได้ และ จากการศึกษาของ คุณาวุฒิ ชัยคำภา (2547 : บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาด้านการดำเนินงานตามบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตพื้นที่อำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคามพบว่า มีผลการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 5 ด้าน คือ ด้านการรักษาความสะอาดของถนน ทางเดิน ที่สาธารณะ และการกำจัดขยะมูลฝอย ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ด้านการส่งเสริมพัฒนาสตรี เด็กเยาวชนและผู้สูงอายุ ด้านการป้องกันและระงับโรคติดต่อ และด้านการคุ้มครองและบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม บุคลากรผู้ปฏิบัติงานในองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตพื้นที่อำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม ที่มีสถานภาพในการดำรงตำแหน่งคณะผู้บริหารและพนักงานส่วนตำบล มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานตามบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตพื้นที่อำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม โดยรวมไม่แตกต่างกัน

องค์การบริหารส่วนตำบลปาฝา อำเภอจังหาร จังหวัดร้อยเอ็ด เป็นองค์การบริหารส่วนตำบลขนาดเล็กรับผิดชอบพื้นที่ประมาณ 25 ตารางกิโลเมตร มีหมู่บ้าน 12 หมู่บ้าน จำนวนประชากร 5,361 คน มีงบประมาณประจำปี 2544-2550 จำนวน 16,487,580.85 บาท และจากการดำเนินงานที่ผ่านมาพบว่าประชาชนยังต้องการให้มีการดำเนินงานด้านต่างๆอีกหลายประการ ไม่ว่าจะเป็นด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านความสะอาดของหมู่บ้าน ด้านส่งเสริมอาชีพของประชาชน ด้านการพัฒนาสตรีและด้านการส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม ซึ่งปรากฏการณ์ดังกล่าวอยู่ในรูปแบบของการการทำหนังสือร้องขอผ่านคณะกรรมการหมู่บ้านซึ่งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นกรรมการในทุกหมู่บ้าน (องค์การบริหารส่วนตำบลปาฝา. 2550 : 20-23)

ต่อมาองค์การบริหารส่วนตำบลปาฝา ต่อมาได้มีการดำเนินงานด้านต่าง ๆ ตาม อำนาจหน้าที่ที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติ และได้นำข้อมูลจากการร้องขอของคณะกรรมการ

หมู่บ้านมาปรับปรุงการดำเนินงานและมีการจัดสรรงบประมาณ ให้สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนมากขึ้น

อย่างไรก็ตามเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปว่าการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลนั้นมีผลโดยตรงต่อประชาชนภายในเขตรับผิดชอบ และการที่จะได้ทราบว่าองค์การบริหารส่วนตำบลปาฝาได้ดำเนินงานด้านต่างๆตามที่กฎหมายกำหนดไว้ว่าด้านใดมีการดำเนินงานอยู่ในระดับใด ควรปรับปรุงด้านใด จึงเป็นสิ่งที่น่าจะได้รับการศึกษาวิจัยเพื่อนำผลที่ได้ไปเป็นข้อมูลในการปรับปรุงการดำเนินงานให้สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนมากยิ่งขึ้น และผู้ที่สามารถจะแสดงความคิดเห็นได้ดีน่าจะเป็นคณะกรรมการชุมชนในเขตรับผิดชอบ ซึ่งผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลปาฝา ด้วยเหตุผลดังกล่าว

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลปาฝา อำเภอจังหาร จังหวัดร้อยเอ็ด ตามความคิดเห็นของคณะกรรมการหมู่บ้าน

2. เพื่อเปรียบเทียบการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลปาฝา อำเภอจังหาร จังหวัดร้อยเอ็ด ตามความคิดเห็นของคณะกรรมการหมู่บ้าน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลปาฝา อำเภอจังหาร จังหวัดร้อยเอ็ด จำแนกตามเพศ อายุ และระดับการศึกษา

3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลปาฝา อำเภอจังหาร จังหวัดร้อยเอ็ด

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

สมมุติฐานการวิจัย

1. การดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลปาฝา อำเภอจังหาร จังหวัดร้อยเอ็ด อยู่ในระดับปานกลาง

2. คณะกรรมการหมู่บ้าน จำแนกตามเพศ อายุ และระดับการศึกษา มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานองค์การบริหารส่วนตำบลปาฝา อำเภอจังหาร จังหวัดร้อยเอ็ด แตกต่างกัน

ขอบเขตการวิจัย

1. **เนื้อหา**

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล

ปาฝา อำเภอจังหาร จังหวัดร้อยเอ็ด ตามหน้าที่ที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 รวม 8 ประการ ได้แก่

1. จัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก
2. รักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะรวมทั้งกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล
3. ป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ
4. ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
5. ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
6. ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ
7. คุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
8. บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น

ประการที่ 9 เป็นการปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ทางราชการมอบหมาย โดยจัดสรรงบประมาณหรือบุคลากรให้ตามความจำเป็นและสมควร ซึ่งไม่ได้นำมารวมในการวิจัยครั้งนี้

2. **ประชากร**

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ คณะกรรมการหมู่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลปาฝา อำเภอจังหาร จังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 185 คน(องค์การบริหารส่วนตำบลปาฝา. 2551:36)

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

3. **กลุ่มตัวอย่าง**

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คำนวณจากจำนวนประชากรโดยใช้สูตรการคำนวณของทาโร ยามาเน(Yamane.1973:727)ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 127 คน

4. **ระยะเวลา**

ระยะเวลาในการวิจัยครั้งนี้ ระหว่างเดือนพฤศจิกายน 2551-มกราคม 2552

5. **ตัวแปร**

5.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ สถานภาพทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างจำแนกเป็น เพศ อายุ และระดับการศึกษา

5.2 ตัวแปรตามได้แก่ การดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลปาฝา อำเภอจังหาร จังหวัดร้อยเอ็ด 8 ด้าน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. องค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง องค์กรปกครองท้องถิ่นที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ในการวิจัยครั้งนี้ หมายถึง องค์การบริหารส่วนตำบลปาฝา อำเภอจังหาร จังหวัดร้อยเอ็ด

2. การดำเนินงาน หมายถึง การปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลปาฝา 8 ประการ ตาม พ. ร. บ. สภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 5) พ. ศ. 2546 ดังนี้

2.1 การจัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก หมายถึง การที่องค์การบริหารส่วนตำบลปาฝาได้ปฏิบัติงาน ดังนี้ มีการสร้างถนนครบทุกสาย มีการซ่อมแซมรักษาถนนให้ใช้ได้ทุกฤดูกาล มีการสร้างถนนคอนกรีตทุกสาย และมีการประเมินการบำรุงรักษาถนนเป็นประจำ

2.2 การรักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะรวมทั้งกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล หมายถึง องค์การบริหารส่วนตำบลปาฝาได้ปฏิบัติงาน ดังนี้ มีการเก็บขยะมูลฝอยทุกวัน มีการจัดบริการรถดูดส้วม มีการทำความสะอาดถนนทุกสายมีการทำความสะอาดที่สาธารณะ มีการจัดหาภาชนะรองรับขยะอย่างพอเพียง และมีการจัดกิจกรรมรณรงค์การรักษาความสะอาด

2.3 การป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ หมายถึง องค์การบริหารส่วนตำบลปาฝาได้ปฏิบัติงาน ดังนี้ มีการกำจัดยุงลายเป็นประจำ มีการฉีดวัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้าเป็นประจำทุกปี มีการรณรงค์ป้องกันโรคติดต่อที่สำคัญเช่น โรคไข้เลือดออก โรคฉี่หนู โรคเอดส์เป็นประจำทุกปี มีการจัดอบรมการป้องกันโรคติดต่อที่สำคัญเช่น โรคไข้เลือดออก โรคฉี่หนู และโรคเอดส์ มีการจัดหายาสามัญประจำบ้านสำหรับผู้ป่วย

2.4 การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย หมายถึง องค์การบริหารส่วนตำบลปาฝาได้ปฏิบัติงาน ดังนี้ จัดให้มี วัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือในการดับเพลิงมีการจัดอุปกรณ์ในการช่วยเหลือผู้ประสบภัยจากน้ำท่วม มีการจัดศูนย์รับแจ้งและประสานความช่วยเหลือผู้ประสบสาธารณภัย มีการให้ความช่วยเหลือประชาชนที่ประสบภัยแล้ง

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

2.5 การส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม หมายถึง องค์การบริหารส่วนตำบลปาฝาได้ปฏิบัติงาน ดังนี้ มีการสนับสนุนโรงเรียนหรือสถานศึกษา มีการจัดโครงการอาหารกลางวันให้เด็กนักเรียน มีการจัดกิจกรรมทางศาสนาในวันสำคัญต่างๆ และมีการจัดงานประเพณีท้องถิ่นทุกปี

2.6 ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ หมายถึง องค์การบริหารส่วนตำบลปาฝาได้ปฏิบัติงาน ดังนี้ วันมีการสนับสนุนกิจกรรมของกลุ่มสตรี เด็ก และเยาวชน มีการจัดช่วยเหลือกิจกรรมของศูนย์พัฒนาเด็กก่อนวัยเรียน มีการช่วยเหลือสงเคราะห์คนชราอย่างทั่วถึง มีการจัดกิจกรรมให้เด็กก่อนวัยเรียน และมีการ ให้โอกาสกลุ่มสตรี กลุ่มเยาวชน ในเขตพื้นที่มีส่วนร่วมในงานด้านพัฒนา

2.7 การคุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หมายถึง องค์การบริหารส่วนตำบลปาฝามีการรณรงค์อนุรักษ์ป่าไม้และแหล่งน้ำธรรมชาติ มีการจัดกิจกรรมปลูกต้นไม้เป็นประจำทุกปี และมีการจัดกิจกรรมรณรงค์ในด้านการรักษาสิ่งแวดล้อม

2.8 การบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น หมายถึง องค์การบริหารส่วนตำบลปาฝาได้ปฏิบัติงาน ดังนี้ มีการจัดประเพณีตามเทศกาลเป็นประจำ มีการส่งเสริมการให้ผลิตผลหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ตามนโยบายของรัฐบาล มีการส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมประเพณี มีการจัดตั้งกลุ่มอนุรักษ์และรณรงค์ศิลปะและวัฒนธรรมท้องถิ่น และมีการจัดให้มีกิจกรรมเพื่อรณรงค์การสืบทอดประเพณีหรือวัฒนธรรมท้องถิ่น

3. คณะกรรมการหมู่บ้าน หมายถึง กลุ่มบุคคลภายในหมู่บ้านที่ได้รับแต่งตั้งจากนายอำเภอตามระเบียบของกระทรวงมหาดไทย ซึ่งประกอบด้วย กรรมการโดยตำแหน่งและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีหน้าที่หลักในการรักษาความสงบเรียบร้อยพัฒนาหมู่บ้าน ส่งเสริมเศรษฐกิจ พัฒนาสิ่งแวดล้อม สตรี เด็ก ผู้สูงอายุ และด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผลการวิจัยครั้งนี้ จะนำเสนอผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลปาฝาเพื่อใช้ประกอบการวางแผนในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลปาฝา อำเภอจังหาร จังหวัดร้อยเอ็ด ต่อไป

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY